

عنوان مقاله:

اعتبار علم قاضی در دعاوی حقوقی در ایران و انگلستان

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی افق های نوین در علوم انسانی و مدیریت (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

محسن افتخاری - مدرس دانشگاه

خلاصه مقاله:

در باره اعتبار علم شخصی قاضی برای اثبات دعوی در فقه اسلام نظرات مختلفی ابراز گردیده است ، و نظر مشهور فقیهان ما بر حجی و اعتبار آن به عنوان طریق مستقل برای اثبات دعاوی تعلق گرفته است ، خواه موضوع دعوی حق الله باشد و خواه حق الناس ، براین نظر ادعای اجماع شده و پیروان آن به دلایلی از کتاب و سن و عقل نیز استدلال کرده اند. در حقوق ایران ، براساس قوانین مدون علم قاضی در دعاوی کیفری به عنوان دلیل مستقل اثبات دعوی حج شناخته شده، به شرط آن که از راه های عادی و متعارف به دست آمده باشد. ولی ، در دعاوی حقوقی قانونگذار علم قاضی را تنها در صورتی که بر مبنای اسناد یا امارات استوار باشد، در عداد دلایل اثبات دعوی قرار داده اس و چون در سایر دلایل نیز ارزیابی نهایی با دادرس خواهد بود، در واقع علم قاضی دلیل غیرمستقیم اثبات دعوی به شمار می رود. در هر حال، قاضی اگر براساس علم مبادرت به صدور رای کند ، مکلف است به طور مستدل مستندات حصول علم خویش را در متن دادنامه ذکر نماید، تا امکان ارزیابی و نظارت در آن از سوی دادگاه بالاتر به منظور احراز رعایت عیارهای علم معتبر وجود داشته باشد.

کلمات کلیدی:

علم قاضی، کشف حقیقت، اقناع وجدانی، ادله اثبات دعوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1131969>

